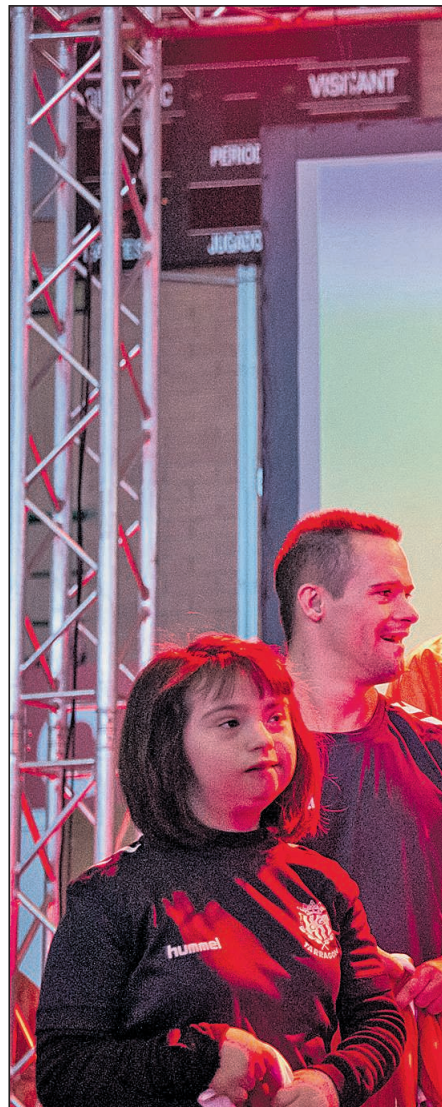

FUTBOL

OLÍVIA MOLET

BASF i Nàstic Genuine, el binomi que segueix demostrant que tot és possible

Els jugadors de l'equip grana, sempre de la mà de l'empresa, no han aturat la seva activitat esportiva i l'han adaptat a la covid-19

Vicente M. Izquierdo

Ni el coronavirus pot amb el millor equip de la història del Gimnàstic de Tarragona. L'esforç, la dedicació, l'amistat, l'esportivitat i la resta de valors que transmet el Nàstic Genuine no s'han vist afectats, ni tan sols mínimament, per aquesta pandèmia que tant de mal està fent, a tots els nivells i a tota la societat.

De la mà de BASF, aquests valors continuen intactes, tot i que l'activitat esportiva s'hagi traslladat dels camps de futbol a les cases o del verd dels estadis a l'asfalt de les carreteres. I és que, el fet de no poder fer rodar la pilota al Nou Estadi no ha impedit que el Nàstic Genuine hagi continuat amb la seva activitat esportiva, ja sigui fent gimnàstica, bicicleta estàtica o diversos exercicis a casa o bé rodant sobre dues rodes a les carreteres, fent quilòmetres i quilòmetres amb l'objectiu de no perdre la forma.

Aquest binomi, que va a més des de la irrupció del Nàstic Genuine en el dia a dia dels jugadors,

de les seves i de les famílies, és un dels senyals d'identitat de l'empresa BASF, la qual sempre s'ha manifestat molt orgullosa al costat d'un projecte que, lluny d'encallar-se amb l'aparició del coronavirus, segueix endavant amb més força que mai.

El Rubén, l'Álvaro, el Christian i el Jordi

Cap dels jugadors del Nàstic Genuine ha aturat la seva activitat. A més, entre ells i amb responsables de l'equip i de BASF, estan en un contacte permanent que els impedeix oblidar que, en breu, tornaran a meravellar en els camps de futbol, com han fet arreu del país en els últims anys. Quatre dels joves de l'equip expliquen les seves experiències i el seu dia a dia, esportivament parlant. El Rubén Almazán, l'Álvaro Cano, el Christian Sayago i el Jordi Rofes sorprenen amb uns entrenaments que van més enllà del que realitzen molts dels esportistes en actiu.

Conxita Esteve (BASF), juntament amb Álvaro Cano, durant una presentació del Nàstic Genuine.

CEDIDA

«Faig bicicleta estàtica, una hora i mitja o dos al dia amb l'Álvaro (Cano, l'altre capità), la meva germana i el meu cunyat», explica Rubén Almazán, capità del Nàstic Genuine. Ell assegura que són les «pautes que ens dona el nostre entrenador», tot i que reconeix que ell «no ens demana que fem tanta estona de bicicleta». Almazán recorda que «només tornarem als camps de futbol quan sigui completament segur», una conclusió a la qual van arribar els jugadors i el president de LaLiga, Javier Tebas, durant *La Llamada de la Ilusión*.

Álvaro Cano és l'altre capità del Nàstic Genuine. Ell tampoc es queda curt a l'hora de practicar esport. «Durant el confinament, també vaig realitzar molt esport. Vaig pujar i baixar la rampa del pàrquing de casa meva. A banda, faig dues hores i mitja o tres a la bicicleta estàtica», diu. «Sí, és real, dues hores i mitja o tres», remarca el jove, que no s'atura aquí. «També faig escales i més coses», sentència Cano,

CEDIDES

Cinthia González
Directora de Recursos Humans a BASF

CEDIDA

Cinthia González, orgullosa de formar part del projecte.

«L'adaptació dels jugadors genuine és exemplar, tots n'hem d'aprendre»

–BASF és una marca mundialment reconeguda, però el fet de lligar-la amb LaLiga Genuine Santander li ha aportat encara més valor?

–Absolutament. La inclusió i la diversitat són dos pilars per a BASF. El fet de poder viure aquesta experiència en primera persona des del primer dia ens ha aportat molt individualment i col·lectivament. Tant a nivell de companyia com a nivell de tots i cadascun dels voluntaris que gaudeixen setmana a setmana de l'experiència 'Genuine'.

–Sensibilitzar-se amb una causa tan noble com aquesta lliga tan peculiar requereix molt de treball diari?

–'Genuine' enganxa, ho podeu preguntar als voluntaris i voluntàries que formen part d'aquesta família. Tant aquells que estan cada setmana amb l'equip com els que van voluntariat quan arriba l'esdeveniment de LaLiga a Tarragona. És evident que ens exigeix un compromís i una responsabilitat, però el retorn és tan gran que les hores passen volant quan un és allí.

–Què els aporten els nois i les noies de l'equip diàriament?

–Valors. És un grup que respira esforç, superació, treball en equip, companyonia i passió per tot el que fan. Quan ho vius, t'impregnes d'ells i tots aquests valors tenen una transferència absoluta tant en el punt de vista personal com el professional. Per a l'èxit de qualsevol companyia, aquests són atributs indispensables. M'agrada pensar que la diversitat és com quan et conviden a una festa i, la inclusió, quan et treuen a ballar. Aquests valors ens ajuden com a companyia a estar tots a la festa i ballant.

–Ha arribat a posar als seus treballadors a l'equip genuine com a exemple en alguna ocasió?

–En parlem amb orgull i són moltes les persones de la nostra organització que han passat en algun moment pel programa de Voluntariat Grana. S'acaben emportant tots aquests valors a la vida privada.

–Fins a quin punt és important l'esport en el dia a dia dels seus treballadors?

–Molt, i per diverses raons. Ens preocupa la salut dels nostres col·laboradors i, a més, l'esport comporta uns valors que són bons pel creixement de qualsevol organització. Portem molts anys promovent pràctiques esportives i saludables i també vinculats a l'esport del nostre territori, de maneres molt diverses.

–Vostè és llicenciada en Psicologia, pel que entenc que li dona molta importància també a la situació emocional, tant en l'esport com a nivell empresarial. És així?

–La cultura corporativa és fonamental en qualsevol empresa. Aquesta, com LaLiga Genuine, no es troba, es viu. Viure i sentir les experiències, compartir-les i gaudir-les junts fa que perdurin en nosaltres, ens canviïn i ens donin aquella cosa especial que tots tenim. Aquesta persona és BASF i està orgullosa de ser-ho.

–Per culpa del coronavirus la vida quotidiana ha canviat. Com explicaria a l'equip genuine aquesta nova vida?

–Crec que és al revés. Són un col·lectiu de risc i al qual la pandèmia ha afectat directament, però la seva adaptació ha estat absoluta i meteòrica. Han canviat les seves rutines, però han mantingut l'esport, el positivisme amb el qual afronten la vida i s'han actualitzat per mantenir el contacte social, tot i que fos des del confinament.

–Serà complicat que assimilïn que no podran jugar com ho han anat fent des de la creació de LaLiga Genuine?

–És difícil per a tothom, també per a ells. Tots estem renunciant a moltes coses que ens fan feliços. Ells estan molt sensibilitzats i saben perfectament que ara toca fer-ho per un bé comú superior. La seva adaptació és exemplar i, en aquest sentit, hem d'aprendre molt d'ells.

A dalt a l'esquerra, jugadors, voluntaris i coordinadors del Nàstic Genuine. A la dreta, a dalt, la presentació del Nàstic Genuine i, a sota, voluntaris en un acte del Nàstic Genuine.

amb ganes de tornar als terrenys de joc, però també sempre de forma «completament segura».

Christian Sayago tampoc s'ha quedat de braços creuats des que va finalitzar la competició per culpa del virus. Ell, igual que Rubén Almazán, treballa al Nàstic i és un fan de l'esport. «Durant el confinament vaig fer natació, catorze piscines al dia», explica, tot afegint que «també jugo amb la Nintendo, amb què faig exercicis de tot tipus». Sayago també surt a caminar per la platja de Torredembarra, durant els matins, per no perdre la forma. «També faig peses», afegeix Álvaro Cano, qui, com la resta de companys, escolta la música que més li agrada durant les sessions d'entrenament.

Finalment, Jordi Rofes desvela que és tot un amant de la bicicleta. «Sóc de la Selva del Camp i vaig en bicicleta tot el dia. Faig deu quilòmetres diaris amb la meua bicicleta de muntanya», detalla el jove, qui deixa ben clar que «sempre vaig al costat del

Rubén Almazán:
«Només tornarem als camps de futbol quan sigui completament segur»

meu pare» qui, a causa del ritme que porta el seu fill, s'ha hagut de comprar una bicicleta elèctrica. «També corro i toco la bateria», apunta, tot remarcant que «els veïns estaven molt contents que jo toqués la bateria al balcó».

Va néixer l'amor

El futbol uneix a les persones, això és un fet. Però és que el Nàstic Genuine i BASF també van ajudar que l'amor florís. Marina

Álvaro Cano:
«Durant el confinament vaig pujar i baixar la rampa de casa i faig tres hores de bici»

Almazán, germana del capità de l'equip, es va convertir en la parella d'Aitor Rovira, que pertany al voluntariat de BASF. Rovira es va apuntar al programa de voluntariat on s'hi van apuntar una setantena de treballadors. Ell treballa al departament d'Informàtica i s'ha implicat en el dia a dia dels joves. Marina Almazán ha estat «involucrada sempre, però no sóc voluntària real des de l'any passat. Jo estic amb els més

Jordi Rofes: «Vaig amb la bicicleta tot el dia, faig deu quilòmetres diaris sempre al costat del meu pare»

petits i m'encanta el que faig».

Coordina Bito Fuster

Bito Fuster reconeix que «mai hagués pensat que estaria lligada al món del futbol». Ella coordina el voluntariat del Nàstic Genuine, una tasca que «m'aporta moltíssim, és una passada, em fa molt feliç». «Més de 300 voluntaris participen en la fase de Tarragona de LaLiga, amb què és sempre un èxit», sentència.